

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 66

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 702 din 27 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6), art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
5.	— Ordonanță pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice	6
7.	— Ordonanță pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice	7
8.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere.....	8–9
9.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea Legii nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora	9–10
ACTE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
2.	— Ordin privind modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a cotelor anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și a celor de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 101/2015	11–15
	★	
	Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 702**

din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6), art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Răzvan Dan Gavrilescu în Dosarul nr. 2.497/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 214D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, în sensul netemeinicii acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 și ca inadmisibilă a prevederilor art. 35 din aceeași lege, invocând, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 269 din 7 mai 2014 și nr. 95 din 27 februarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 2.136 din 20 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 2.497/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Răzvan Dan Gavrilescu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă

cererea de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei decizii reprezentând titlu de despăgubire pentru un imobil revendicat în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, dar a cărei restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care primarul Municipiului București a propus acordarea de despăgubiri.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prevederile art. 4 din Legea nr. 165/2013 referitoare la aplicabilitatea legii noi și litigiilor în curs sunt de natură să rupă echilibrul procesual, fiind favorizată una dintre părțile litigiului, respectiv Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, deși refuzul autorității administrative de a soluționa timp îndelungat cererea de restituire ar fi trebuit sancționat. Arată că este încurajată tergiversarea în continuare a soluționării dosarelor de despăgubire, având în vedere noile termene prevăzute de art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013. Susține că se nesocotește principiul neretroactivității legii civile, întrucât art. 4 din Legea nr. 165/2013 prevede expres aplicarea legii noi inclusiv raporturilor juridice născute și situațiilor juridice ivite anterior intrării sale în vigoare. Totodată, fiind aplicabilă și litigiilor în curs de soluționare, legea nouă contravine și principiului *tempus regit actum*, potrivit căruia actele și faptele juridice se supun legii aplicabile la data la care s-au născut. Mai arată că, în opinia sa, soluționarea pe cale legislativă a unui proces aflat în fața instanțelor, prin aplicarea unei legi noi într-un proces pendinte, reprezintă o imixtiune în activitatea judiciară, incompatibilă cu dreptul la un proces echitabil. Astfel, aplicarea, în cadrul unui litigiu în curs de soluționare, a unor norme legale nou intrate în vigoare care ar conduce la inadmisibilitatea acțiunii sau ar influența rezultatul procesului, conduce la o soluție diferită de cea previzibilă la introducerea acțiunii, lipsind, practic, de sens, litigiul respectiv. De asemenea, respingerea unei acțiuni ca urmare a intervenirii unei legi noi care acordă entităților administrative noi termene pentru soluționarea administrativă a unor cereri formulate în urmă cu 12 ani nu este compatibilă cu dreptul la un proces echitabil, sub aspectul duratei procedurii. Precizează că intervenția inopinată a legiuitorului a creat un obstacol în calea dreptului de acces efectiv la instanță. Susține că se încalcă și dreptul de proprietate asupra bunului constând în creanța contra statului calculată la o altă valoare decât cea care s-ar stabili sub imperiul legii noi. Invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia, în principiu, un motiv de natură financiară nu justifică intervenția statului într-un proces în curs. Apreciază că, prin dispozițiile criticate din Legea nr. 165/2013, autoritățile române au depășit marja de apreciere stabilită prin Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Mai susține că aplicarea Legii nr. 165/2013 unui proces pendinte, cu consecința lipirii de eficiență juridică a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 și ale Legii nr. 247/2005, conduce la înlăturarea

caracterului previzibil și accesibil al legii, încălcându-se și principiul egalității în drepturi a cetățenilor, cu referire la cei care au beneficiat deja de aplicarea Legii nr. 10/2001 și cei care, din culpa autorităților constând în nesoluționarea notificărilor, nu au beneficiat încă de măsurile reparatorii prevăzute de lege. În fine, arată că este încălcat accesul liber la justiție, în condițiile în care acesta este permis abia după 6 luni de la expirarea termenelor de 36, respectiv 60 de luni, ce încep să curgă de la 1 ianuarie 2014.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 4 din Legea nr. 165/2013 nu încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, având în vedere că se aplică exclusiv de la data intrării sale în vigoare. Consideră că nu este nesocotit nici art. 16 din Legea fundamentală, de vreme ce, prin reglementările criticate, statul român aplică același principiu tuturor persoanelor aflate în situații identice, prin luarea în considerare a asigurării posibilității de achitare a despăgubirilor în mod real, Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoscând dreptul suveran al legiuitorului de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește prin lege. În ce privește preținsa încălcare a art. 44 din Constituție arată că statul român nu contestă existența unui bun în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și nu neagă existența și întinderea despăgubirilor stabilite prin hotărâri judecătorești.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** precizează că, în opinia sa, dispozițiile art. 4 raportate la cele ale art. 34 din Legea nr. 165/2013 sunt neconstituționale în condițiile în care termenele instituite au determinat instanțele de judecată să respingă cererile de chemare în judecată ca prematur introduse. Amintește că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. În ce privește prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 arată că acestea devin aplicabile abia după împlinirea termenelor prevăzute pentru parcurgerea fazei administrative. Ca atare, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, prevederile art. 4, art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013. Față de momentul introducerii acțiunii în fața instanței competente (23 martie 2012), așadar anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, rezultă că în cauză este incident art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013. Totodată, din motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, rezultă că autorul excepției critică, alături de textele nominalizate expres din Legea nr. 165/2013, și dispozițiile art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la noua modalitate de evaluare a imobilului ce face obiectul deciziei, prin aplicarea grilei notariale. Ca atare, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6), art. 34 alin. (1) și art. 35 alin. (2) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

— Art. 4 teza a doua: „*Dispozițiile prezentei legi se aplică (...) cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor (...) la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”;

— Art. 21 alin. (6): „*(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.*”;

— Art. 34 alin. (1): „*Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*”;

— Art. 35 alin. (2): „*În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*”;

— Art. 50 lit. b): „*La data intrării în vigoare a prezentei legi: (...) b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.*”;

13. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1) și (3) care consacră dreptul de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, art. 53 care prevede condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți, art. 78 privitor la intrarea în vigoare a legii și art. 124 referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privitor la dreptul la un proces echitabil și cele ale art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la aceeași convenție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la analizarea dosarului de despăgubiri al reclamantului, la desemnarea unui evaluator autorizat pentru întocmirea raportului de evaluare în vederea stabilirii măsurilor reparatorii prin echivalent și la emiterea unei decizii reprezentând titlu de despăgubire pentru un imobil — teren și construcție —, revendicat în condițiile Legii nr. 10/2001, dar a cărei restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care

Primarul Municipiului București a propus acordarea de despăgubiri, potrivit titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005. Acțiunea a fost introdusă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar Curtea Constituțională a fost sesizată cu soluționarea excepției de neconstituționalitate prin decizia prin care Curtea de Apel București a respins recursul introdus de autorul excepției, cu motivarea că prevederile Legii nr. 165/2013 au devenit aplicabile inclusiv situației acestuia, impunând respectarea unei alte proceduri administrative de soluționare, care face ca măsurile de remediere solicitate de recurentul-reclamant să nu mai poată fi validate.

15. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 9 iulie 2014, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 4 teza a doua din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 34 alin. (1) din aceeași lege nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii. Pentru a decide astfel, Curtea a reținut, în esență, că, în situația în care art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 se interpretează în sensul că ar fi aplicabil și cauzelor pendente la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, este nesocotit principiul egalității armelor, ca garanție a dreptului la un proces echitabil, întrucât determină modificarea cursului procesului chiar în timpul judecării sale, creând doar pentru una dintre părțile aflate în proces o situație mai favorabilă.

16. În prezenta cauză, autorul excepției formulează critici de neconstituționalitate care vizează dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 în interpretarea a cărei neconstituționalitate a fost constatată prin decizia menționată. Ținând cont de faptul că aceasta a fost pronunțată și publicată ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții (20 martie 2013) și având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, conform cărora nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale, rezultă că excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții a devenit inadmisibilă.

17. Față de această soluție, Curtea subliniază că prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire, în condițiile Codului de procedură civilă, având în vedere momentul ridicării excepției de neconstituționalitate, anterior publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere amintite (a se vedea în acest sens, exemplificativ, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015).

18. În ce privește criticile aduse art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 din perspectiva pretensei încălcări a independenței justiției, valoare consacrată prin dispozițiile art. 124 alin. (3) din Constituție, Curtea a apreciat, prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, mai sus citată, că nu o poate reține, întrucât prevederile supuse controlului de constituționalitate nu impiedică asupra posibilității exercitării actului de justiție în condiții de deplină independență. Curtea a observat că textul în sine nu impune nicio constrângere asupra instanței în sensul pronunțării unei anumite soluții, ci doar este susceptibil de o anumită interpretare care conduce la respingerea acțiunii ca prematur introdusă, fără a se intra pe fondul acesteia, interpretare neconstituțională, eliminată, implicit, prin aceeași decizie mai sus menționată (paragraful 33).

19. Totodată, Curtea nu a putut reține nici critica referitoare la pretinsa retroactivitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, întrucât legea nouă este, de principiu, aplicabilă de îndată tuturor situațiilor ce se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi. Prin urmare, sub rezerva interpretării date de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, dispozițiile de lege criticate nu se aplică retroactiv, ci reglementează modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare (paragraful 40).

20. Și cu privire la prevederile art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013, referitoare la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale și exprimarea acesteia în puncte, precum și la abrogarea oricăror dispoziții privind evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și prin prisma unor motivări similare ale excepției de neconstituționalitate. Astfel, prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite Decizia nr. 180 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 24 iunie 2014, sau Decizia nr. 715 din 19 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 13 februarie 2015, Curtea a respins ca neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 15 alin. (2), art. 16 și art. 44 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, statuând că este firesc ca modalitatea de calcul al despăgubirilor să se supună regulilor în vigoare la data acordării lor prin decizie a autorității abilitate, potrivit principiului *tempus regit actum*. Sub acest aspect, instanța constituțională a mai observat că, dacă, prin jocul unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații apreciate subiectiv, prin prisma propriilor lor interese, ca defavorabile, acest fapt nu reprezintă o discriminare care să afecteze constituționalitatea textelor respective. Totodată, Curtea a arătat în jurisprudența sa că respectarea principiului egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011).

21. În legătură cu procedura specială de acordare a despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a observat că modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, iar prevederile de lege criticate sunt în acord cu cele ale art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 202 din 18 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 19 iunie 2013). Așa fiind, cu privire la modalitatea de evaluare a imobilului prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel cum prevede art. 21 alin. (6) din legea menționată, Curtea a mai statuat că aceasta constituie modalitatea prin care legiuitorul a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 165/2013. Tot astfel, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 618 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 28 ianuarie 2015, că scopul legiuitorului a constat în introducerea, prin noul act normativ, a unui sistem unitar și previzibil de evaluare a imobilelor, prin aplicarea grilei notariale de la momentul intrării în vigoare a noii legi. Curtea a admis, cu

acel prilej, că, prin intermediul acestui nou sistem de calcul, este posibil ca valoarea despăgubirilor acordate, sub formă de puncte, să fie inferioară celei rezultate prin aplicarea legislației anterioare în materie referitoare la stabilirea valorii de piață a imobilului de la data notificării, prin aplicarea standardelor internaționale de evaluare. Însă, așa cum s-a arătat prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, legiuitorul dispune de o largă marjă de apreciere în determinarea celor mai potrivite modalități prin care sunt acordate despăgubirile cuvenite în urma abuzurilor din regimul comunist, având obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

22. În fine, în cauză se invocă și prevederile art. 78 din Constituție, potrivit cărora legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei. Autorul excepției nu precizează, însă, în ce constă contrarietatea dintre acestea și textele de lege ce formează obiect al excepției, iar din modul de formulare al criticilor nu se poate desprinde o legătură rezonabilă cu conținutul normativ al dispozițiilor legale criticate, astfel că norma constituțională menționată nu poate fi considerată ca fiind incidentă în cauză.

23. În ce privește dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, potrivit cărora în cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești în termen de 6 luni de la expirarea acestor termene, autorul excepției susține că se îngreudește accesul liber la justiție, în condițiile în care acesta este permis abia după 6 luni de la expirarea termenelor de 36, respectiv 60 de luni, ce încep să curgă de la 1 ianuarie 2014. Față de această critică, Curtea observă că interpretarea în asemenea manieră a textului de lege criticat este eronată, termenul de 6 luni menționat în cuprinsul art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 constituind

termenul în care poate fi exercitată calea de atac, termen care începe să curgă de la momentul expirării termenelor pe care legea le acordă entităților investite cu soluționarea dosarelor. Cu alte cuvinte, acest interval de timp nu se adaugă, în favoarea entității, la cel deja scurs potrivit art. 33 sau art. 34 din lege, acordat prin lege acesteia pentru soluționarea cererilor, ci este termenul acordat persoanei îndreptățite pentru a se adresa instanței în cazul nesoluționării în termenele stabilite. Așadar, persoana interesată are posibilitatea de a se adresa instanței competente nu după trecerea unui interval de 6 luni, așa cum susține autorul prezentei excepții, care s-ar adăuga la cel deja scurs potrivit art. 33 și 34, ci din chiar prima zi de la expirarea termenelor prevăzute la articolele menționate, dreptul său putând fi exercitat oricând în interiorul acestui termen de 6 luni stabilit la art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013.

24. În cauza de față, însă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 este inadmisibilă. Pronunțându-se în situații similare celei de față, Curtea a observat că acestea se referă la căi de atac în justiție împotriva lipsei unei decizii de compensare în puncte, după expirarea termenelor prevăzute de lege. Având în vedere, însă, cele statuate prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014, precitată, Curtea a reținut că, în raport cu obiectul cauzei deduse soluționării instanței de judecată, prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nu sunt incidente în cadrul soluționării fondului litigiului, de vreme ce în cauză termenul prevăzut de art. 34 alin. (1) nu se va aplica (a se vedea în acest sens, de exemplu, Decizia nr. 405 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 4 august 2014, sau Decizia nr. 127 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 14 mai 2015). Ca atare, art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nu poate fi incident în cauză, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate având acest obiect va fi respinsă ca inadmisibilă.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 34 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Răzvan Dan Gavrilescu în Dosarul nr. 2.497/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

III. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 teza a doua raportate la cele ale art. 21 alin. (6) și art. 50 lit. b) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. V.2 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 21 aprilie 2000, aprobată prin Legea nr. 38/2001, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2 alineatul (4), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:**

„l) efectuează controlul la operatorii de produse agroalimentare ecologice pe trasabilitatea și conformitatea produselor, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, în baza sesizărilor/notificărilor transmise către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau în baza sesizărilor din oficiu, după caz.”

2. **La articolul 8, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (3¹)—(3³), cu următorul cuprins:**

„(3¹) Aprobarea organismelor de inspecție și certificare se realizează contra unei taxe care se face venit la bugetul de stat. Taxa se stabilește pentru fiecare domeniu pentru care organismele de inspecție și certificare cer aprobarea, iar cuantumul acesteia se aprobă prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice.

(3²) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 2 alin. (4) lit. l), personalul cu atribuții de inspecție din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale prelevează probe de sol, plante și din produsele agroalimentare ecologice ale operatorilor înscriși în sistemul de agricultură ecologică, în baza sesizărilor/notificărilor transmise către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale sau în baza sesizărilor din oficiu, după caz.

(3³) Pentru analiza probelor prevăzute la alin. (3²), Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale desemnează laboratoare de referință, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.”

Art. II. — Certificatele de aprobare ale organismelor de inspecție și certificare emise de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe rămân valabile până la data expirării acestora.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2000 privind produsele agroalimentare ecologice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 21 aprilie 2000, aprobată prin Legea nr. 38/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Ministrul sănătății,

Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007
privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale,
a florei și faunei sălbatice

Având în vedere necesitatea și urgența compatibilizării depline a legislației naționale cu cea a Uniunii Europene în domeniul protecției naturii și ținând cont că pentru aplicarea Regulamentului (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune și a Regulamentului (UE) nr. 1.143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive trebuie creat cadrul instituțional și sancțiunile pentru încălcarea prevederilor conținute în acesta,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. V.4 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 35, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Agenția Națională pentru Protecția Mediului reprezintă autoritatea administrativă desemnată pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune.

(12) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și pădurilor reprezintă autoritatea administrativă desemnată pentru aplicarea prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.143/2014 al

Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive.”

2. La articolul 53 alineatul (3), după litera l) se introduc două noi litere, literele m) și n), cu următorul cuprins:

„m) nerespectarea prevederilor art. 4 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 511/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de conformitate destinate utilizatorilor prevăzute în Protocolul de la Nagoya privind accesul la resursele genetice și împărțirea corectă și echitabilă a beneficiilor care rezultă din utilizarea acestora în Uniune;

n) nerespectarea prevederilor art. 7 din Regulamentul (UE) nr. 1.143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive.”

Art. II. — Prevederile art. I pct. 2 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,

Gabriel Liviu Ispas,

secretar de stat

București, 27 ianuarie 2016.

Nr. 7.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi
și în regim de închiriere

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VII.4 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, după litera ad) se introduce o nouă literă, litera ae), cu următorul cuprins:

„ae) *manager de transport în regim de taxi și închiriere* — persoana fizică angajată a unui transportator autorizat care este persoană juridică sau asociație familială și care conduce permanent și efectiv activitățile de transport în regim de taxi și în regim de închiriere ale acestuia.”

2. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71 — (1) În vederea exercitării funcției de manager de transport în regim de taxi și în regim de închiriere în cadrul transportatorului autorizat care este persoană juridică sau asociație familială, persoana fizică trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină un certificat de competență profesională a managerului de transport în regim de taxi și închiriere valabil, eliberat de către Autoritatea Rutieră Română — ARR în baza normelor aprobate prin hotărâre a Guvernului;

b) să respecte condițiile de onorabilitate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) pct. 1;

c) să fie absolvent de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat;

d) să aibă reședința curentă în România, în sensul prevederilor art. 26 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 februarie 2014 privind tahografele în transportul rutier și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014.

(2) Certificatul de competență profesională a managerului de transport în regim de taxi și închiriere are o valabilitate de 10 ani și se obține în urma participării la un curs și promovării unui examen conform normelor aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(3) Deținătorii certificatelor de competență profesională care nu și-au exercitat funcția pentru o perioadă mai lungă de 5 ani sunt obligați să urmeze un nou curs de pregătire, în vederea reluării activității.

(4) Un manager de transport în regim de taxi și închiriere poate conduce activitatea unui singur transportator autorizat.

(5) Transportatorul autorizat care este persoană juridică sau asociație familială are obligația de a numi un nou manager de transport în regim de taxi și închiriere în termen de 30 de zile, în situația în care managerul anterior nu mai îndeplinește în totalitate condițiile necesare exercitării funcției sau este în imposibilitatea de a-și mai exercita funcția.”

3. La articolul 9 alineatul (1), punctul 1 al literei c) și punctele 1 și 2 ale literei d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. copie de pe certificatul de competență profesională pentru managerul de transport în regim de taxi și închiriere, eliberat conform normelor aprobate prin hotărâre a Guvernului, pentru transportatorul persoană juridică sau asociație familială;

1. certificatele de cazier judiciar ale conducătorilor auto și, după caz, ale managerului de transport în regim de taxi și închiriere, din care să rezulte că aceștia nu au fost condamnați pentru: (...).

2. avizele medicale și psihologice ale conducătorilor auto și, după caz, avizele medicale și psihologice ale managerului de transport în regim de taxi și închiriere, obținute conform normelor aprobate prin ordin al ministrului transporturilor;”

4. La articolul 26 alineatul (1), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) să nu aibă mențiuni în certificatul de cazier judiciar privitoare la faptele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) pct. 1.”

5. La articolul 27 alineatul (3), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) certificat de cazier judiciar în care să nu fie înscrise mențiuni privitoare la faptele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) pct. 1;”.

Art. II. — În tot cuprinsul Legii nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „persoană desemnată” se înlocuiește cu sintagma „manager de transport în regim de taxi și închiriere”, iar sintagma „atestat profesional” se înlocuiește cu sintagma „certificat de atestare a pregătirii profesionale”.

Art. III. — În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor elaborează și supune spre aprobare Guvernului un proiect de hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind pregătirea și atestarea profesională a managerilor de transport în regim de taxi și închiriere.

Art. IV. — Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Dan Marian Costescu
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu

București, 27 ianuarie 2016.
Nr. 8.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.2 din Legea nr. 346/2015 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Legea nr. 449/2003 privind vânzarea produselor și garanțiile asociate acestora, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele a) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *consumator* — persoana astfel definită la art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

.....
e) *garanția comercială* — orice angajament asumat de vânzător față de consumator, fără solicitarea unor costuri suplimentare, de restituire a prețului plătit de consumator, de reparare sau de înlocuire a produsului cumpărat, în cazul în care acesta nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă;”.

2. La articolul 2, după litera e) se introduce o nouă literă, literă e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) *garanția legală de conformitate* — protecția juridică a consumatorului rezultată prin efectul legii în raport cu lipsa de conformitate, reprezentând obligația legală a vânzătorului față de consumator ca, fără solicitarea unor costuri suplimentare, să aducă produsul la conformitate, incluzând restituirea prețului

plătit de consumator, repararea sau înlocuirea produsului, dacă acesta nu corespunde condițiilor enunțate în declarațiile referitoare la garanție sau în publicitatea aferentă;”.

3. La articolul 2, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) *produs de folosință îndelungată* — produs complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durată medie de utilizare și asupra căruia se pot efectua reparații sau activități de întreținere.”

4. Titlul capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

***Garanția legală de conformitate*”**

5. La articolul 11, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Orice reparare sau înlocuire a produselor va fi făcută în cadrul unei perioade de timp, stabilită de comun acord, în scris, între vânzător și consumator, luându-se în considerare natura produselor și scopul pentru care acesta a solicitat produsele. Perioada de timp stabilită nu poate depăși 15 zile calendaristice de la data la care cumpărătorul, după caz, a adus la cunoștința vânzătorului lipsa de conformitate a produsului sau a predat produsul vânzătorului ori persoanei desemnate de acesta pe baza unui document de predare-preluare.”

6. La articolul 11, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Vânzătorul are aceleași obligații pentru produsul înlocuit ca și pentru produsul vândut inițial.”

7. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Răspunderea vânzătorului privind garanția legală de conformitate, potrivit prevederilor art. 9—14, este angajată dacă lipsa de conformitate apare într-un termen de 2 ani, calculat de la livrarea produsului.”

8. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Garanția comercială este obligatorie din punct de vedere juridic pentru ofertant, în condițiile specificate în declarațiile referitoare la garanție și în publicitatea aferentă.”

9. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Certificatul de garanție, emis în baza garanției comerciale, trebuie să cuprindă mențiuni cu privire la drepturile conferite prin lege consumatorului și să ateste în mod clar că aceste drepturi nu sunt afectate prin garanția oferită.

(2) Certificatul de garanție, emis pe baza garanției comerciale, trebuie să precizeze elementele de identificare a produsului, termenul de garanție, durata medie de utilizare, modalitățile de asigurare a garanției — întreținere, reparare, înlocuire și termenul de realizare a acestora, inclusiv denumirea și adresa vânzătorului și ale unității specializate de service.

(3) Certificatul de garanție trebuie redactat în termeni simpli și ușor de înțeles.”

10. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) La cererea consumatorului certificatul de garanție va fi oferit în scris sau pe orice alt suport durabil, disponibil și accesibil acestuia.

(2) În cazul în care certificatul de garanție nu respectă prevederile alin. (1) și ale art. 20, valabilitatea acesteia nu este afectată, consumatorul având dreptul de a solicita vânzătorului îndeplinirea condițiilor incluse în declarațiile referitoare la garanție.

(3) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție emis pe baza garanției comerciale și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de

folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.

(4) În cazul în care nu se oferă garanție comercială, consumatorului i se vor aduce la cunoștință de către vânzător, printr-un document scris, drepturile conferite de cap. V — «Termene».”

11. La articolul 22, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (3)—(6), cu următorul cuprins:

„(3) Timpul de nefuncționare din cauza lipsei de conformitate apărute în cadrul termenului de garanție prelungeste termenul de garanție legală de conformitate și cel al garanției comerciale și curge, după caz, din momentul la care a fost adusă la cunoștința vânzătorului lipsa de conformitate a produsului sau din momentul prezentării produsului la vânzător/unitatea de service până la aducerea produsului în stare de utilizare normală și, respectiv, al notificării în scris în vederea ridicării produsului sau predării efective a produsului către consumator.

(4) Produsele de folosință îndelungată care înlocuiesc produse defecte în cadrul termenului de garanție vor beneficia de un nou termen de garanție care curge de la data preschimbării produsului.

(5) Produsele de folosință îndelungată defectate în termenul de garanție legală de conformitate, atunci când nu pot fi reparate sau când durata cumulată de nefuncționare din cauza deficiențelor apărute în termenul de garanție legală de conformitate depășește 10% din durata acestui termen, la cererea consumatorului, vor fi înlocuite de vânzător sau acesta va restitui consumatorului contravaloarea produsului respectiv.

(6) Termenul de garanție curge de la data intrării bunului respectiv în posesia consumatorului, inclusiv pentru bunurile noi de folosință îndelungată, obținute prin tragere la sorți la tombole, câștigate la concursuri și similare sau acordate cu reducere de preț ori gratuit de către operatorii economici.”

Art. II. — Orice referire la sintagma „garanție” prevăzută de actele normative din domeniul protecției consumatorului se consideră efectuată la sintagma „garanție comercială”, respectiv „garanție legală de conformitate”, după caz.

Art. III. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

ministru economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,

Marcel Bogdan Pandelică

Ministru afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

București, 27 ianuarie 2016.

Nr. 9.

ACTE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Metodologiei de stabilire a cotelor anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și a celor de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 101/2015

Având în vedere prevederile art. 8 alin. (1) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 36 alin. (2), precum și ale art. 45 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Metodologia de stabilire a cotelor anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și a celor de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 101/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 28 iulie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (2), după litera n) se introduc trei noi litere, literele n¹⁾—n³⁾, cu următorul cuprins:

„n¹⁾ energie electrică facturată — cantitatea de energie electrică cuprinsă în facturile emise în trimestrul n din anul de analiză t;

n²⁾ energie electrică furnizată — cantitatea de energie electrică cuprinsă în facturile emise pentru anul de analiză t și care nu a fost utilizată la îndeplinirea obligației de achiziție de CV pentru anul anterior, la care se adaugă atât cantitatea de energie electrică consumată în anul de analiză t, nefacturată, estimată și înregistrată în contabilitate, cât și cantitatea de energie electrică consumată de furnizorii de energie electrică și/sau de producătorii de energie electrică pentru alimentarea locurilor proprii de consum, altele decât consumul propriu tehnologic, în anul de analiză t și care nu a fost utilizată la îndeplinirea obligației de achiziție de CV pentru anul anterior;

n³⁾ energie electrică livrată — cantitatea de energie electrică indicată de grupurile de măsurare a energiei electrice furnizate și confirmată de operatorul de rețea;”.

2. La articolul 3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În înțelesul prezentei metodologii, operatorul de distribuție și operatorul de transport și sistem se asimilează furnizorului de energie electrică pentru alimentarea prin autofurnizare a locurilor proprii de consum, altele decât cele aferente acoperirii consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție/transport.”

3. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consumul final estimat a fi exceptat de energie electrică pentru anul t prevăzut la alin. (1) se determină având în vedere acordurile de exceptare emise în anii anteriori, inclusiv modificări ale acestora, precum și cele noi avute în vedere a fi emise în cursul anului t, având la bază următoarele:

a) începând cu 1 ianuarie a anului t se ia în calcul jumătate din consumul final exceptat de energie electrică estimat pentru anul t;

b) începând cu 1 iulie a anului t se ia în calcul și cealaltă jumătate din consumul final exceptat de energie electrică estimat pentru anul t.”

4. **Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 12. — (1) Se compară cantitatea de E-SRE estimată a se produce în anul t, calculată conform art. 7 alin. (1) cu cantitatea de E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare prin CV, în condițiile Legii ($ESRE_{t,CAP}^1$).

(2) $ESRE_{t,CAP}^1$ se calculează prin aplicarea cotei de E-SRE susținută pentru anul t la consumul final brut de energie electrică estimat pentru anul t ($CFBEE_t$) stabilit pe baza consumului final de energie electrică estimat pentru anul t conform prevederilor art. 9.

(3) Dacă E-SRE estimată este mai mică decât E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare prin CV, în condițiile Legii, ($ESRE_{t,CAP}^1$) sau egală cu aceasta, cota estimată de achiziție de CV pentru anul t, $c_{CV,estimat,t}^1$, este egală cu cea calculată conform art. 10 alin. (1).

(4) Dacă E-SRE estimată este mai mare decât E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare prin CV, în condițiile Legii, ($ESRE_{t,CAP}^1$), se va ajusta cota estimată de achiziție de CV pentru anul t, după cum urmează:

a) se calculează raportul R_t dintre E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare prin CV, în condițiile Legii, ($ESRE_{t,CAP}^1$) și E-SRE estimată a se produce în anul t:

$$R_t = \frac{ESRE_{t,CAP}^1}{ESRE_t};$$

b) raportul determinat la lit. a) se va aplica numărului de CV estimate a se emite în anul t ($NCV_{emise,t}$), calculat conform art. 8:

$$NCV_{emise,t}^1 = R_t \times NCV_{emise,t}$$

c) se calculează cota de CV estimată de achiziție de CV pentru anul t, în funcție de noul număr estimat de CV a fi emise:

$$c_{CV,estimat,t}^1 = \frac{NCV_{emise,t}^1}{CFEE_t - CFEE_{exceptat,t}} \quad [CV/MWh]'' .$$

5. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cota de achiziție de CV estimată în anul t-1 pentru anul t și publicată pe pagina de internet a ANRE conform alin. (1) va fi modificată în cursul anului t, dacă se constată o abatere mai mare de 10% față de cota menționată și va produce efecte începând cu trimestrul următor celui în care a fost modificată.”

6. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Numărul de CV pe care operatorul economic cu obligație de achiziție i trebuie să le dețină, pentru a putea demonstra îndeplinirea cotei anuale obligatorii estimate de CV aferentă trimestrului de analiză n ($NCV_{i, nec, trim. n}$) se determină astfel:

$$NCV_{i, nec, trim. n} = 0,9 \times c_{CV, estimat, t}^1 \times (CFEE_{i, trim. n} - CFEE_{i, exceptat, trim. n})$$

unde: $CFEE_{i, trim. n}$ = energia electrică facturată clienților finali/utilizată pentru consumul final de energie electrică de către operatorul economic i cu obligație de achiziție de CV în trimestrul de analiză n,

$CFEE_{i, exceptat, trim. n}$ = consumul final exceptat facturat în trimestrul de analiză n pentru anul t al furnizorului i; și

$c_{CV, estimat, t}^1$ = cota obligatorie estimată de achiziție de CV stabilită pentru anul de analiză t, conform art. 12 alin. (2) sau alin. (3) lit. c).”

7. La articolul 16, alineatul (1) litera b) și alineatul (2) se abrogă.**8. La articolul 20, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 20. — (1) Stabilirea gradului de realizare a cotei anuale obligatorii estimate de achiziție de CV aferentă trimestrului de analiză n de către operatorii economici cu obligație de achiziție de CV se realizează pe baza informațiilor transmise de către aceștia, respectiv de către OPCV la ANRE, pe suport hârtie sau electronic în format pdf și excel, în conformitate cu machetele din anexele nr. 1.1 și 2.

(2) Informațiile conținute în macheta din anexa nr. 1.1 se transmit trimestrial de către operatorii economici cu obligație de achiziție de CV, până cel târziu pe data de 15 a lunii următoare trimestrului de analiză n și se referă la energia electrică facturată în trimestrul de analiză n (inclusiv energia electrică exceptată și facturată) și la energia electrică consumată la locurile proprii de consum de către furnizorii de energie electrică și producătorii de energie electrică, alta decât energia electrică utilizată pentru CPT-ul rețelei electrice/centralei electrice, în trimestrul de analiză n.

(3) CV achiziționate de operatorii economici cu obligație de achiziție de CV și/sau CV netransferate de către OPCV din contul de vânzător în cel de cumpărător, în perioada cuprinsă între sfârșitul lunii următoare trimestrului de analiză n și data deciziei de stabilire a gradului de îndeplinire a cotei anuale obligatorii estimate de achiziție de CV aferentă trimestrului de analiză n, pentru care se face dovada plății acestora, sunt luate în considerare la îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru trimestrul n.”

9. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Până pe data de 10 februarie a anului t+1 următor celui de analiză t, ANRE determină, pe baza realizărilor, cantitatea de E-SRE produsă și livrată în rețeaua electrică și/sau la consumatori în anul de analiză t ($ESRE_t$) și care a beneficiat de sistemul de promovare prin CV.”

10. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Numărul de CV emise pentru anul de analiză, ($NCV_{emise, t}$), este egal cu numărul de CV emise pentru tranzacționare în anul t de către OTS producătorilor de E-SRE acreditați, inclusiv cele recuperate în anul t, ($NCV_{emise, j, t}$), pe tip de tehnologie j”.

11. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) La determinarea consumului final de energie electrică din anul de analiză t, pentru care se stabilește obligația de achiziție de CV, vor fi luate în considerare valorile realizate în anul de analiză t, respectiv:

a) energia electrică achiziționată și furnizată de furnizorul de energie electrică, pentru consumul final al acestuia și/sau la consumatorii finali;

b) energia electrică utilizată pentru consum final propriu, altul decât consumul propriu tehnologic, de către un producător de energie electrică;

c) energia electrică furnizată de un producător de energie electrică consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică aparținând respectivului producător”.

(2) La nivelul anului de analiză t, se consideră că energia electrică livrată în anul t este egală cu energia electrică furnizată în anul t.”

12. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Pentru stabilirea încadrării energiei electrice produse din surse regenerabile în anul t în nivelul maxim de energie electrică produsă din surse regenerabile care beneficiază de sistemul de promovare, ANRE compară cantitatea de E-SRE produsă și livrată în rețeaua electrică și/sau la consumatori în anul de analiză t ($ESRE_t$), calculată conform art. 22 cu cantitatea de E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare, în condițiile Legii, ($ESRE_{t, CAP}$).

(2) $ESRE_{t, CAP}$ se calculează prin aplicarea cotei de E-SRE susținută pentru anul t la consumul final brut de energie electrică realizat pentru anul t ($CFBEE_t$), conform datelor publicate de Institutul Național de Statistică.

(3) Dacă ($E-SRE_t$) este mai mică sau egală cu E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare, în condițiile Legii, ($ESRE_{t, CAP}$), cota obligatorie de achiziție CV pentru anul t, $c_{CV, t}^1$ este egală cu cea calculată conform art. 25.

(4) Dacă ($E-SRE_t$) este mai mare decât E-SRE care beneficiază de sistemul de promovare, în condițiile Legii, ($ESRE_{t, CAP}$), cota obligatorie de achiziție CV pentru anul t, $c_{CV, t}^1$ se calculează după cum urmează:

a) se calculează raportul R_t dintre $ESRE_{t, CAP}^2$ și $ESRE_t$ produsă în anul de analiză t:

$$R_t = \frac{ESRE_{t, CAP}^2}{ESRE_t};$$

b) raportul determinat la lit. a) se va aplica numărului de CV luate în considerare pentru calculul cotei de achiziție CV pentru anul de analiză t (NCV_t), calculat conform art. 23:

$$NCV_t' = R_t \times NCV_t$$

c) se calculează cota obligatorie de achiziție de CV pentru anul de analiză t, în funcție de numărul de CV rezultat la lit. b), în vederea încadrării în cota obligatorie de E-SRE:

$$c_{CV, t}^1 = \frac{NCV_t'}{CFEE_t - CFEE_{exceptat, t}} \quad [CV/MWh]”.$$

13. La articolul 28, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) în cazul în care eroarea conduce la modificarea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t, în sensul creșterii acesteia, și este identificată până cel târziu la data de 31 martie a anului t+1, eroarea va fi corectată printr-un ordin de modificare a cotei, cu prelungirea perioadei în care operatorii economici cu obligație de achiziție de CV pot achiziționa CV pentru îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul t, în funcție de data intrării în vigoare a ordinului de modificare, dar nu mai mult de termenul legal prevăzut pentru stabilirea gradului de realizare a cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t;

d) orice eroare identificată în calculul cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t după data de 31 martie a anului $t+1$ poate fi corectată la stabilirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul $t+1$ sau anii următori, după caz, numai în măsura în care aceasta nu afectează nivelul cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul $t+1$ și pentru anii următori”.

14. La articolul 30, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Numărul total de CV de pe piața de CV care trebuie să se afle în contul operatorilor economici cu obligație de achiziție de CV pentru a putea demonstra îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t ($NCV_{nec, t}$) se determină ca produsul dintre:

a) cota obligatorie de achiziție de CV stabilită pentru anul de analiză t conform art. 26 alin. (3) sau (4); și

b) energia electrică furnizată consumatorilor finali în anul de analiză (consumul final de energie electrică rezultat, conform art. 24 diminuat cu consumul final exceptat de energie electrică):

$$NCV_{nec, t} = C_{CV, t}^1 \times (CFEE_t - CFEE_{exceptat, t})$$

(2) Numărul de CV pe care operatorul economic cu obligație de achiziție de CV i trebuie să le dețină, aferent anului de analiză ($NCV_{i, nec, t}$) se determină astfel:

$$NCV_{i, nec, t} = C_{CV, t}^1 \times (CFEE_{i, t} - CFEE_{i, exceptat, t}),$$

unde: $C_{CV, t}^1$ = cota obligatorie de achiziție de CV stabilită pentru anul de analiză t și

$CFEE_{i, t}$ = energia electrică furnizată consumatorilor finali de către operatorul economic i în anul de analiză t , exprimată în MWh.

$CFEE_{i, exceptat, t}$ = consumul final exceptat de energie electrică pentru operatorul economic i în anul de analiză t , exprimată în MWh”.

15. La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) La stabilirea îndeplinirii cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t de către operatorul economic i se iau în calcul următoarele elemente:

a) numărul de CV din contul operatorului economic i care pot fi utilizate pentru îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV;

b) numărul de CV rezervate, în cazul în care producătorul E-SRE are și obligație de achiziție CV.”

16. La articolul 31, alineatul (2) se abrogă.

17. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Operatorii economici cu obligație de achiziție de CV transmit până la data de 31 ianuarie a anului $t+1$, următor anului de analiză t , informațiile necesare pentru stabilirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t , pe suport hârtie sau în format electronic pdf și excel, în formatul specificat în macheta prevăzută în anexa nr. 4.1, care se referă:

a) în cazul furnizorilor de energie electrică, la energia electrică achiziționată și furnizată pentru consumul final al acestora și/sau la consumatori finali;

b) în cazul producătorilor de energie electrică, la energia electrică utilizată pentru consum final propriu, altul decât consumul propriu tehnologic al centralei de producere energie electrică și la energia electrică furnizată consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică aparținând respectivului producător.

(2) Operatorii economici cu obligație de achiziție de CV pot face corecții la datele transmise conform machetei prevăzute în anexa nr. 4.1 în cel mult 20 de zile calendaristice de la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care comunicările de corectare a cantității de energie electrică raportată conform alin. (1) se transmit după termenul prevăzut la alin. (2), acestea pot fi luate în considerare de către ANRE numai dacă acestea nu afectează cota

obligatorie de achiziție de CV calculată conform art. 26 alin. (2) sau (3), după caz, și sunt transmise până la data stabilirii gradului de realizare a cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză.

(4) În cazul în care comunicările de corectare a energiei electrice raportate conform alin. (1) se transmit după termenul prevăzut la alin. (2) și nu pot fi soluționate conform prevederilor alin. (3), acestea pot fi considerate la stabilirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul $t+1$ sau anii următori, după caz, numai în măsura în care acestea nu afectează nivelul cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul $t+1$ și pentru anii următori.

(5) Consumatorii industriali electrointensivi prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. c) transmit la ANRE acordul de exceptare/ revocarea exceptării, după caz, în maximum 3 zile lucrătoare de la data primirii acestuia.

(6) OTS transmite lunar la ANRE un raport privind numărul lunar de CV emise pentru tranzacționare în anul de analiză t pentru fiecare producător E-SRE, inclusiv E-SRE aferentă acestui număr de CV, pe suport hârtie și în format electronic (excel), în conformitate cu prevederile Regulamentului de emiteră a certificatelor verzi, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 4/2015.

(7) OPCV transmite anual la ANRE, pe suport hârtie sau în format electronic pdf și excel, până cel târziu la data de 31 martie a anului $t+1$ pentru anul de analiză t , situația contului de CV pentru fiecare participant la piața de certificate verzi, conform registrului de CV, conform machetelor prevăzute în anexele nr. 5.1 și 5.2.

(8) CV achiziționate de operatorii economici cu obligație de achiziție de CV și/sau CV netransferate de către OPCV din contul de vânzător în cel de cumpărător, în perioada cuprinsă între 31 martie a anului $t+1$ și data deciziei de stabilire a gradului de îndeplinire a cotei anuale obligatorii pentru anul de analiză t , pentru care se face dovada plății acestora, sunt luate în considerare la îndeplinirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul t .

(9) În termen de 15 zile calendaristice de la data publicării pe pagina de internet a ANRE a deciziei de stabilire a gradului de îndeplinire a cotei anuale obligatorii pentru anul de analiză t , OPCV actualizează datele din Registrul certificatelor verzi având în vedere CV considerate de ANRE în cadrul deciziei menționate până la data de 15 aprilie a anului $t+1$ inclusiv, în conformitate cu prevederile alin. (8) și retransmite la ANRE situația contului fiecărui participant la piața de certificate verzi pentru anul de analiză.”

18. La articolul 37, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Datele transmise de operatorii economici cu obligație de achiziție de CV și OTS conform art. 36 alin. (1)—(3) și (6) constituie baza de calcul pentru determinarea cotei anuale obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t , iar datele transmise de OPCV și operatorii economici cu obligație de achiziție de CV conform art. 36 alin. (7) și (8) constituie baza de calcul pentru stabilirea gradului de îndeplinire a cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză t .”

19. Anexa nr. 1.1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 la prezentul ordin.

20. Anexa nr. 1.2 se abrogă.

21. Anexa nr. 4.1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 la prezentul ordin.

22. Anexa nr. 4.2 se abrogă.

23. În cuprinsul metodologiei sintagma „Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului” se înlocuiește cu sintagma „ministerul de resort”.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 36 alin. (1) din Metodologia de stabilire a cotelor anuale obligatorii de energie electrică produsă din surse regenerabile de energie care beneficiază de sistemul de promovare prin certificate verzi și a celor de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 101/2015, operatorii economici cu obligație de achiziție de CV transmit, până la data de 12 februarie 2016

inclusiv, informațiile necesare pentru stabilirea cotei obligatorii de achiziție de CV pentru anul de analiză 2015.

Art. III. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 27 ianuarie 2016.
Nr. 2.

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1.1 la metodologie)*

Trimestrul de analiză n:
Operatorul economic cu obligație de achiziție de CV:

Energia electrică facturată consumatorilor finali și/sau utilizată pentru consumul final propriu în trimestrul de analiză n

Luna	Furnizor de energie electrică					Producător de energie electrică			
	Energie electrică utilizată pentru consumul final propriu în trimestrul de analiză n	Energia electrică <u>neexceptată</u> facturată consumatorilor finali în trimestrul de analiză n	Energie electrică facturată operatorilor de distribuție concesionari/OTS pentru consumul final al acestora: OD1: OD2: OTS:	Energie electrică <u>exceptată</u> facturată în trimestrul de analiză n	Total energie electrică facturată și utilizată pentru consumul final propriu în trimestrul de analiză n	Energie electrică neexceptată facturată consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică în trimestrul de analiză n	Energie electrică utilizată pentru consumatori finali proprii, alții decât CPT-ul centralei în trimestrul de analiză n	Energie electrică exceptată facturată consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică în trimestrul de analiză n	Total energie electrică facturată și utilizată pentru consumul final propriu în trimestrul de analiză n
	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]
1	2	3	4	5	6 = 2 + 3 - 4 + 5	7	8	9	10 = 7 + 8 + 9
Luna 1									
Luna 2									
Luna 3									
Total trimestrul n									

NOTE:

— Macheta se transmite până cel târziu la data de 15 a lunii următoare trimestrului de analiză „n”.

— Datele conținute în coloana 3 a tabelului cuprind și datele din coloana 4 a tabelului.

— Operatorul de distribuție și operatorul de transport care alimentează prin autofurnizare locurile proprii de consum, altele decât cele aferente acoperirii consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție/transport, completează doar coloana 2 a tabelului. În situația în care operatorul de distribuție și operatorul de transport alimentează locurile proprii de consum prin intermediul unui furnizor de energie electrică, atunci pentru consumul respectiv raportarea se face de către furnizorul de energie electrică, prin completarea coloanelor 3 și 4 din tabel.

Anul de analiză t:

Operatorul economic cu obligație de achiziție de CV:

**Energia electrică furnizată consumatorilor finali și/sau utilizată pentru consumul final propriu
în anul de analiză t**

Luna	Furnizor de energie electrică					Producător de energie electrică			
	Energie electrică utilizată pentru consumul final propriu în anul de analiză t	Energia electrică <u>neexceptată</u> furnizată consumatorilor finali în anul de analiză t	Energie electrică furnizată operatorilor de distribuție concesionari/OTS pentru consumul final al acestora: OD1: OD2: OTS:	Energie electrică <u>exceptată</u> furnizată în anul de analiză t	Total energie electrică furnizată și utilizată pentru consumul final propriu în anul de analiză t	Energie electrică neexceptată furnizată consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică în anul de analiză t	Energie electrică utilizată pentru consumatori finali proprii, alții decât CPT-ul centralei în anul de analiză t	Energie electrică exceptată furnizată consumatorilor racordați prin linii directe de centrala electrică în anul de analiză t	Total energie electrică furnizată și utilizată pentru consumul final propriu în anul de analiză t
	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]	[MWh]
1	2	3	4	5	6 = 2 + 3 - 4 + 5	7	8	9	10 = 7 + 8 + 9
Luna 1									
Luna 2									
Luna 3									
Luna 4									
Luna 5									
Luna 6									
Luna 7									
Luna 8									
Luna 9									
Luna 10									
Luna 11									
Luna 12									
Total an t									

NOTE:

- Macheta se transmite până cel târziu la data de 31 ianuarie a anului în curs t+1.
- Datele conținute în coloana 3 a tabelului cuprind și datele din coloana 4 a tabelului.
- Operatorul de distribuție și operatorul de transport care alimentează prin autofurnizare locurile proprii de consum, altele decât cele aferente acoperirii consumului propriu tehnologic al rețelelor electrice de distribuție/transport, completează doar coloana 2 a tabelului. În situația în care operatorul de distribuție și operatorul de transport alimentează locurile proprii de consum prin intermediul unui furnizor de energie electrică, atunci pentru consumul respectiv raportarea se face de către furnizorul de energie electrică, prin completarea coloanelor 3 și 4 din tabel.

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordinul președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 2.201/2015 pentru aprobarea modelului de proces-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 din 24 august 2015, se face următoarea rectificare:

— la „Caracteristici de tipărire”, teza a doua „Caracteristici tehnice”, în loc de: „— hârtie format A;” se va citi: „— hârtie format A4;”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

